

Rode Kruis
Vlaanderen
AFDELING TIELT – 8B824
Stichtingsdatum 28 november 1927

België-Belgique
P.B. – P.P.
8700 Tielt Centrum
BC 32025

P911539

ONZE TAAK

P911539

Verschijnt driemaandelijks
Nr. 95 – mei-juni-juli 2024

Verantw. Uitgever: M-Rose Allaert
Afzendadres: Pontweg 27 - 8700 Tielt

INHOUD

◆ Nieuwe medewerkers SH	Eveline Wielfaert	4
◆ Pleisterverkoop 2024	Nele & Stefan	5
◆ Bloedcollectes – 100 giften	Marie-Rose Allaert	7
◆ Medische goederen voor Oekraïne (6)	Filip Ledoux/Marc Wittevrongel	8
◆ RK-geschiedenis – Motor-Corps	William Oosterlinck	23
◆ Prijskamp 2024 – antw opgave 1	William Oosterlinck	34
◆ Prijskamp 2024 – opgave 2	William Oosterlinck	37
◆ Familieberichten	redactie	41

Verleenden hun medewerking aan dit nummer:

Marie-Rose Allaert, Stefan Lambert, Filip Ledoux, William Oosterlinck, Nele Verhenne, Eveline Wielfaert, Gabriël en Marc Wittevrongel

MEDEWERKERS SOCIALE HULPVERLENING

Bij onze Dienst Sociale Hulpverlening mochten we weer nieuwe vrijwilligers welkom heten!

Zittend: Hilde De Muelenaere, Zuster Magdalena, NIEUW: Annemie Declerck, Marie-Anne Verstraete en Ginette Alliet

Staand: Vera Verheye, Eveline Wielfaert, Mieke Danneels, Marie-Rose Struyve, Christel Nyffels, Firmin Gekiere, NIEUW: Christophe Vereecke en Zuster Denise.

Georgette Vermeersch, Roger Vanspeybrouck en Conny Deblaere ontbreken op de foto.

Eveline Wielfaert
Afdelingsverantwoordelijke SH en ZB

RK-PLEISTERVERKOOP – APRIL 2024

Jan Defour, Filip Allaert en Stefan Lambert

Hendrik Raes, Marc Wittevrongel, Liliane De Roo en Lieve De Burghgraeve

Nancy Verschuere en Marie-Paule Hellebuyck

Afgelopen donderdag 18 april werd om 08u23 de eerste pleister verkocht en zaterdag 20 april om 15u52 de laatste. 🦊

Met andere woorden: de uitdaging die we samen voor ogen hadden is meer dan geslaagd!

De 2000 pleisters met Camille in ons kielzog waren in drie dagen de deur uit. Een schitterend resultaat dat alleen maar tot stand is gekomen door #teamwerk: transversaal, zonder muren, over de diensten heen, met elkeen een bijdrage volgens zijn/haar mogelijkheden. De beste mix om van deze Pleisteractie 2024 voor onze afdeling een succes te maken. 💪

Alvast een heel, heel grote dank je wel aan alle verkoopvrijwilligers! Elkeen maakte deze puzzel compleet.

Nele & Stefan

DIENTST BLOED GEVEN

Tijdens de eerste en tweede bloedafname van dit jaar mocht onze medewerkster Lieve Deburghgraeve telkens een bloedgever blij maken!

Ronny Neirinck werd extra bedankt voor zijn 100ste bloedgift.

Ook Jannick Hallaert werd extra bedankt voor zijn 100ste bloedgift.

MEDISCHE GOEDEREN VOOR OEKRAÏNE (DEEL 6)

Oekraïne-dagboek van Marc en Filip:

Op 02.06.2023 schreef Marc:

Beste vrienden, de wagens zijn nagezien, geladen en volgetankt (met dank aan Steven Vancoillie van SV Trans voor het ter beschikking stellen van de brandstof)! We zijn klaar om morgenvroeg onze vijfde rit aan te vangen.

Dit zou niet mogelijk geweest zijn zonder de steun die we van jullie kregen.

Hartelijk dank aan iedereen voor de materiële of financiële steun hoe groot of klein ook, waardoor we dit project nog altijd kunnen verderzetten.

04.06.2023

Goed aangekomen in Lublin. Ons voertuigenpark staat netjes opgelijnd en de chauffeurs mochten nog eens poseren...😊

Op 08.06.2023 schreef Filip:

Na wat stilte is het tijd voor een update van onze vijfde rit.

Ons materiaal is ondertussen onderweg naar de regio Donetsk waar het onmiddellijk in gebruik wordt genomen in een veldhospitaal aan het front. De ziekenwagen zal ingezet worden voor transport van gekwetste soldaten uit dit veldhospitaal naar ziekenhuizen verder weg van het front.

Aan het community center 'Baobab' dat de opvang van vluchtelingen organiseert in Lublin hebben we boeken en spelmateriaal gedoneerd.

Ondertussen kregen we van onze vrienden in Lublin de kans om het leven in Oekraïne te ervaren. Ze regelden een korte trip naar Rivne en naar Lviv.

Wij konden dinsdagnamiddag met de bus meerijden naar Oekraïne met een groep dames die een bezoek hebben gebracht aan het cultuurfestival in Lublin en die terugkeerden naar hun woonplaats (Rivne). Zij zijn verbonden aan een Oekraïense vereniging die de langdurige ontwikkeling van hun stad promoot. Ook dit blijft nodig in tijden van oorlog. Sommige van deze dames kwamen uit steden aan de frontlijn en vertelden soms gruwelijke verhalen over hoe zij de oorlog al hebben ervaren.

Door heel wat oponthoud aan de grensovergang was het al tamelijk laat toen we in Rivne aankwamen. We konden voor de avondklok toch nog kennismaken met Tatiana. Deze dame is in de regio Rivne verantwoordelijk voor opleiding en training van soldaten, instructeurs en burgers in tactische geneeskunde (tactical medicine). Hier wordt dus vooral de nadruk gelegd op verzorging van oorlogswonden.

Na een korte nacht ging het met de trein naar Lviv (een rit van drie uur...). Lviv hebben we bezocht als toerist maar de oorlog is hier wel heel dichtbij. Je merkt in het straatbeeld overal zandzakjes om vensters te beschermen, ruiten zijn afgeplakt met plakband om bij een eventuele aanval rondvliegend glas tot een minimum te beperken.

In iedere straat is er wel een "shelter" aangeduid (schuilkelder) en praktisch elk café of restaurant heeft zijn eigen kelder. Monumenten en standbeelden zijn ingepakt om schade te vermijden bij een aanval. Zie foto's op volgende bladzijden.

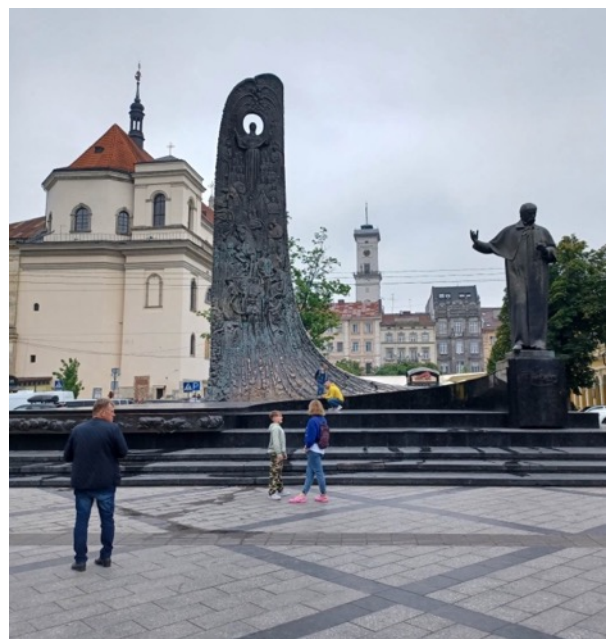
Wij moesten zelf een half uurtje in de kelder schuilen voor een luchtalarm. De Oekraïners leven dagelijks in deze realiteit.

Ook een korte militaire ceremonie met hulde aan een gesneuvelde soldaat hoort hier bijna dagelijks bij.

Na deze korte, eerste, trip naar Oekraïne namen we de trein terug richting Polen waar we rond 21u30, na heel wat oponthoud met grenscontroles, terug aankwamen in Przemsyl. Na een autorit van 2 uur waren we terug veilig in Lublin.

Onze dank gaat uit naar onze geweldige gids tijdens deze trip, Wiktor Bujnicki en aan Krzysztof Latka voor het organiseren van de trip. We kregen een eerste impressie van een mooi land.

Laat ons hopen dat we er binnen afzienbare tijd een langer bezoek kunnen brengen.

Op 10.06.2023 schreef Marc:

Ondertussen zijn we terug veilig thuis na onze vijfde rit.

De ziekenwagen vertrekt deze week nog richting Donetsk waar hij zal ingezet worden voor evacuatie van gekwetste militairen en burgers van het front naar ziekenhuizen verder weg van het front. Ook de tenten, de aanhangwagens en het materiaal in de ziekenwagen zal daar gebruikt worden.

Alle materiaal dat gestapeld was in onze minibus (tenten, brancards, verzorgingsmateriaal, medicatie, ...) zal verdeeld worden in ziekenhuizen in de regio Rivne.

Onze vijfde rit was uniek omdat we van onze vrienden de kans kregen om een eerste impressie te krijgen van het mooie land dat Oekraïne is. We mochten een bezoek brengen aan Rivne en aan Lviv. Beide steden hebben een oude geschiedenis met bijhorende gebouwen en monumenten.

De oorlog is echter heel dichtbij, overal zijn er schuilkelders ingericht, monumenten worden ingepakt en beveiligd met metalen netten om beschadiging te voorkomen bij eventuele luchtaanvallen...) (zie enkele foto's hierbij).

Het was niet mogelijk om alles te bezoeken in de korte tijd dat we er waren maar we zien er zeker al naar uit om na de oorlog een uitgebreid bezoek te plannen.

We zetten ondertussen onze actie voort en maken nu al nieuwe plannen voor een volgende rit in het najaar.

We kunnen dit echter niet alleen. Alle hulp, zowel financieel als materieel blijft dus zeer welkom.

(Filip Welvaert reageert nog: "Ik ben heel blij dat de A-tent van RK Zwevezele ingezet kan worden.")

23.06.2023

Kleine update...

Ondertussen is de ziekenwagen die we begin deze maand geleverd hebben in Lublin door de mensen daar afgeleverd in Oekraïne. Hij zal zijn dienst zeker vervullen aan het front (en hij is er al klaar voor zoals je kunt zien op onderstaande foto's).

Ook het materiaal dat we meenamen is ter plaatse. Het is leuk om te zien dat het materiaal terechtkomt waar het nodig is.

Met dank aan Wiktor Bujnicki voor de foto's. 🙌

03.07.2023

Reactie op de dagboekpost van Marc en Filip – Lessya Budko voelt zich enthousiast met Ivan Darii.

Vertaling:

Heel blij dat eindelijk een van de ambulances in volle uitrusting de plek heeft bereikt waar die het hardst nodig is – bij onze militairen aan het front in richting Zaporizhzhya, die direct onder vijandelijke beschieting staan en bijna elke dag verliezen lijden.

Veel dank aan de humaan toegewijde Belgen Marc Wittevrongel en Filip Ledoux, leden van het Rode Kruis die een lang bureaucratisch werk in België organiseerden en uitvoerden, gedurende enkele maanden medisch materiaal verzamelden in hun regio en wagens naar Lublin (Polen) brachten vol met nog noodzakelijke humanitaire spullen en medische uitrusting. 🙌 Voor deze lange reis hebben de vrijwilligers trouwens hun eigen vakantie gebruikt.

Deze ijverige, goedhartige mannen blijven hun lokale bevolking ervan overtuigen dat hulp voor Oekraïne moet doorgaan want de oorlog niet is gestopt, hoewel ze merken dat mensen hier oorlog gewend zijn en het zat zijn om hulp nodig te hebben.

😞 Trouwens, na de aardbevingen in Syrië en Turkije verschoof veel aandacht van de Belgen naar medische/humanitaire hulp in die richting. Het kost nog steeds moeite om mensen ervan te overtuigen dat er een ramp en tragedie heerst, maar ook in Oekraïne is de calamiteit niet verdwenen, het duurt al anderhalf jaar, dus stabiliteit in de steun aan Oekraïners is noodzakelijk en heel belangrijk.

Dank ook aan Fundacja Rozwoju Europy Środkowo-Wschodniej, Krzysztof Łątka en Віктор Буйніцький voor het organiseren van alle noodzakelijke documenten, vergunningen en het helpen bij het vervoer van deze en vele andere humanitaire hulp naar Oekraïne. Want weet je, bureaucratie in het leger, ook Poolse douane, zijn nog steeds uitdagingen en je moet rondkomen en plannen verzinnen, ook al heb je alleen maar een pure wens om onze militairen en inwoners dicht bij de frontlinie te helpen.

Dank ook aan de andere mensen en organisaties die hier niet genoemd zijn, die ook mee hebben bijgedragen aan de realisatie op verschillende manieren, zelfs het risico van eigen reputatie of potentiële boetes riskeren, ertoe hebben bijgedragen dat het voertuig op tijd en op de juiste plaats was en niet ergens achter bleef.

06.07.2023

Terug gestart met verzamelen... het eerste materiaal werd ons geschonken door Familiezorg West-Vlaanderen. Waarvoor onze welgemeende dank!👉

16.08.2023

Gelukkig zijn we niet alleen in onze zoektocht naar medisch materiaal... We hebben vrienden die dit ook doen voor ons en die zo hun goed hart tonen voor Oekraïne. Dikke merci aan Hein Samyn die ons vandaag een aanzienlijke hoeveelheid medisch, chirurgisch en revalidatiemateriaal bezorgde. Dit is voor ons een grote aanwinst.

25.08.2023 – 13.09.2023

Onze blijvende dankbaarheid aan alle apothekers in Vlaanderen die ons, en dus Oekraïne, blijven steunen. Deze morgen mochten wij terug een lading medicatie afhalen voor onze volgende rit.

Speciale dank aan apoth. Tom Vandemaele voor het verzamelen en bijhouden van alle medicatie.

Op 17.09.2023 deed Filip een oproep!

We zijn al terug druk bezig met verzamelen van medisch materiaal voor onze volgende rit naar Polen. Deze keer hadden we graag ook wat spelmateriaal meegenomen voor het ontmoetingscentrum in Lublin. Daar worden o.a. Oekraïense kinderen opgevangen. Er is een plaats voorzien waar ze de waanzin van de oorlog even kunnen vergeten.

Daarom onze vraag naar gezelschapsspelletjes, Uno en ook schaakspellen. Het moeten wel eenvoudige spelletjes zijn die internationaal gekend zijn; zoals 4 op een rij, dammen, schaken enz.

Heb je nog iets liggen op zolder en is het nog in goede staat stuur dan zeker een berichtje, we spreken dan af hoe het bij ons terecht komt. Alvast erg bedankt in naam van de Oekraïense kinderen.

Dit is de link naar het ontmoetingscentrum in Lublin: <https://baobab.lublin.pl/>

25 en 27.09.2023

We mochten vandaag een mooie hoeveelheid materiaal ontvangen van het Wit-Gele Kruis West-Vlaanderen waarvoor onze blijvende dankbaarheid!

Ook thuisverpleegkundigen blijven ons project steunen. Dit materiaal zal zeker goed gebruikt worden! Dikke merci, Sylvie!

09.10.2023

Bedankt Hein voor het vele materiaal.

Stad Tielt 15.11.2023

Expo in de bib: Brieven uit Oekraïne/Letters from Ukraine 🇺🇦

Vanaf donderdag 16 november t.e.m. zaterdag 30 december liep er in de bibliotheek van Tielt de expo 'Brieven uit Oekraïne/Letters from Ukraine'. Op dat moment verbleef de Oekraïense Valeriia in België. Voor deze tentoonstelling combineerde ze citaten uit brieven van Oekraïense soldaten met beklievende beelden van het conflict in haar thuisland.

17.11.2023

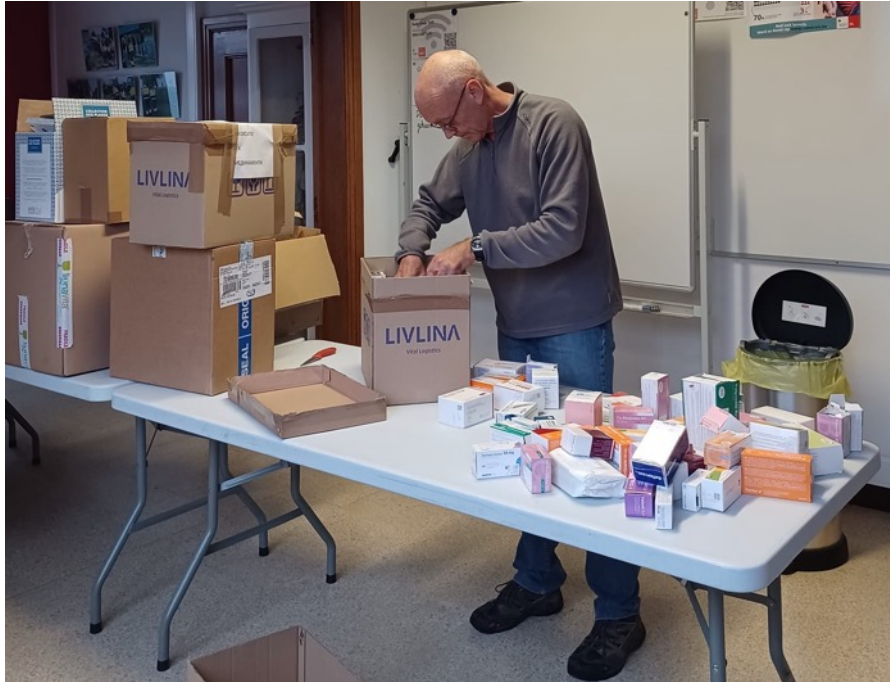
We mochten vandaag nog enkele dozen materiaal ontvangen van onze Vlaamse apothekers. Ondertussen hebben we ook al enkel voordrachten mogen geven waarbij we ons project uiteenzetten.

20.11.2023

Na het ontvangen van goederen en medicatie moeten die ook nog eens nagezien, geklasseerd en gelabeld worden...

Werkje voor een regenachtige namiddag 😊

24.11.2023

Na een tweede regenachtige namiddag kunnen we zeggen dat er al een en ander klaar is voor transport...

Ook onze vrienden van het ontmoetingscentrum Baobab in Lublin (begeleiding en opvang van Oekraïense vluchtelingen) worden niet vergeten met een aantal boeken en spelletjes voor kinderen.

Met dank aan onze helpers Lieve, Liliane en Hendrik 😍

17.12.2023

We mochten de laatste weken op steun rekenen van velen. Dit ging van medisch en chirurgisch materiaal, medicatie, winterkledij, kinderspeelgoed enz. We zullen geen namen meer noemen want er wordt zeker iemand vergeten. Aan iedereen een dikke merci voor de steun en donatie groot of klein... Oekraïne is u dankbaar.

Toch het vermelden waard... Dr. Sterxkx uit Borgerhout gaat deze maand met pensioen en doneert zijn volledig gynaecologisch kabinet aan ons project. Wij hebben dit materiaal vandaag mogen afhalen en dit wordt in januari geleverd in de polikliniek in Lublin waar Oekraïense mensen gratis medische verzorging krijgen.

Dikke dankuwel voor uw steun. Het materiaal zal goed gebruikt worden 🙌

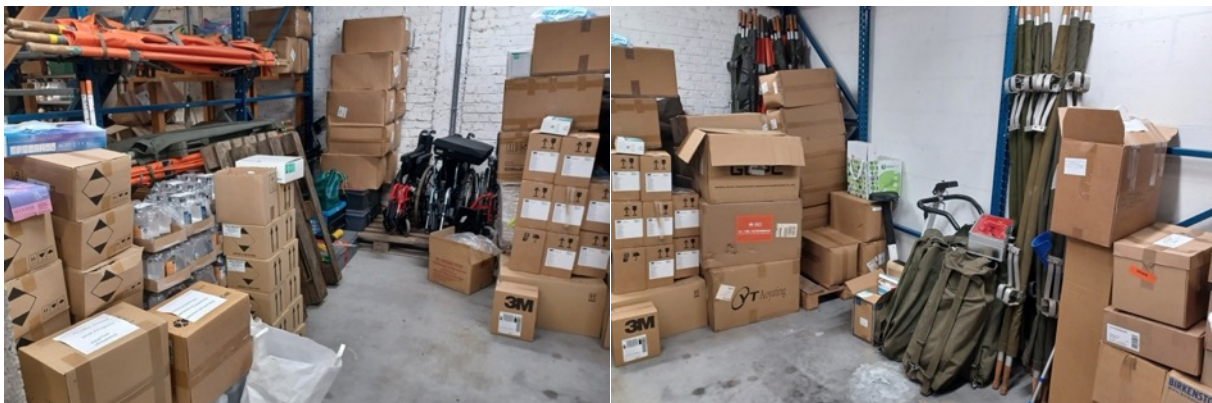
26.12.2023

Na de donatie van het gynaecologisch kabinet mochten we ondertussen nog enkele leveringen ontvangen. Zo konden we in het depot van het Wit-Gele-Kruis West-Vlaanderen (Torhout en Brugge) een mooie hoeveelheid materiaal afhalen. Ook de Vlaamse apothekers lieten zich niet onbetuigd en schonken medicatie en materiaal dat ons via apotheker Tom Vandemaele in Oostrozebeke bezorgd werd.

We hebben nu nog een beetje werk om deze laatste giften te klasseren en te labelen. Zoals u kunt zien zit ons magazijn ondertussen goed vol. Dat wil zeggen dat onze zesde rit er aan komt met vertrek gepland voor 20 januari.

Naast ons gekend vervoer (minibus van Rode Kruis Tielt) zijn wij deze keer ook genoodzaakt om bijkomend nog een bestelwagen te huren om alles ter plaatse te krijgen. We blijven voorbereidingen treffen.

Van onze kant voor iedereen nog prettige feestdagen en een gelukkig, vredevol en vooral gezond 2024.

27.12.2023

Ook de lokale pers blijft ons project volgen... waarvoor dank 🙌

Het Laatste Nieuws
woensdag 27 december 2023 **21**

TIELTENAARS NEMEN GYNAECOLOGISCH KABINET MEE

Ambulanciers Filip en Marc rijden voor de zesde keer naar Oekraïne

Ambulanciers Filip Ledoux en Marc Wittevrongel rijden straks voor de zesde keer met medische hulpgoederen naar Oekraïne. Dit keer met een volledige gynaecologisch kabinet mee. Foto: Witte

TIELT

Tieltenaars Filip Ledoux en Marc Wittevrongel, die sinds het begin van de oorlog al vijf keer met medische hulpgoederen naar de Oekraïens-Poolse grens trokken, vertrekken in januari voor een zesde rit. Het duo is niet om een kleintje vervaard. Zo zaten ze bij hun vorige bezoek twee uur in een schuilkelder in Lviv.

Sam Vanacker

Overal hangen pijltjes richting de schuilkelders. Foto: Filip Ledoux

Opvallend is wel dat alle standbeelden en monumenten er ingepakt zijn met stro en doeken, om ze te beschermen. Op die doeken staan dan inspirerende leuzen

FILIP LEDOUX

Medimost vanuit Lublin verdeeld over Oekraïense ziekenhuizen. «Zelf steken we normaal gezien de grens niet over», gaat Filip verder. «Begin juni hebben we dat wel gedaan. Dan zijn we meegegaan met een bus en hebben we op uitnodiging van Medimost de steden Rivne en Lviv bezocht. In Rivne hebben we met verplegers gepraat over het werk in oorlogsgebied, in Lviv snoven we wat cultuur op. Een prachtige stad, die ik onder normale omstandigheden iedereen zou aanraden. Opvallend is wel dat alle standbeelden en monumenten er ingepakt zijn met stro en doeken, om ze te beschermen. Op die doeken staan dan inspirerende leuzen.»

Al ondervonden Filip en Marc ook aan den lijve hoe het leven is in een stad in oorlogstijd. «Terwijl we aan de ontbijt tafel zaten, ging het luchtalarm af. Onze gids nam het zekere voor het onzekere en nam ons mee naar de dichtstbijzijnde schuilkelder. Overal in de stad hangen trouwens wegwijzers naar de shelters. Twee uur hebben we er gezeten, maar van paniek of zo was zeker geen sprake. Integendeel. Ze zijn het er zodanig gewoon dat veel mensen de schouders ophalen en voortdoen met hun werk. Handig is wel dat er ook een soort luchtalarmapp bestaat, waarop je de route van de vliegtuigen kunt volgen op een kaartje. Afhankelijk van de positie van het tuig lichten verschillende regio's rood op, terwijl andere groen worden.»

Oorlogsmoeheid?

Of het duo in maart 2022 verwacht had dat ze zes keer de lange rit van 1.600 kilometer zouden kunnen maken? «Nee. Zeker niet. Maar de steun en de fondsen die we krijgen blijven groot en daar zijn we dankbaar voor. Veel mensen komen via onze Facebookpagina Medische hulpgoederen voor Oekraïne bij ons terecht. Nu al staat vast dat er een zevende rit komt. Anderzijds is het erg jammer dat de oorlog blijft duren. We zien toch wat oorlogsmoeheid optreden. Dat is ook te begrijpen, zeker sinds de oorlog in Gaza. Voor sommige mensen is het niet evident om zich telkens opnieuw te blijven opladen.»

artikel uit Het Laatste Nieuws van 27.12.2023

29.12.2023

De Krant van West-Vlaanderen heeft zelfs twee keer aandacht voor ons project (bij 'Tielt' en bij 'Warm West-Vlaanderen').

En spijtig genoeg, met de aanvallen van vorige nacht, blijft alle hulp welkom en zelfs noodzakelijk.

KW TIELT
VRIJDAG 29 DECEMBER 2023

FILIP EN MARC RIJDEN OPNIEUW RICHTING OEKRAÏNE MET MEDISCHE HULP

"Blijven aan de kar trekken"

TIELT Tieltenaars Filip Ledoux en Marc Wittevrongel, die sinds het begin van de oorlog al vijf keer met medische hulpgoederen naar de Oekraïens-Poolse grens trokken, vertrekken in januari voor een zesde rit. Het duo is niet van een kleintje vervaard. Zo brachten ze tijdens hun vorige bezoek twee uur in een schuikelder door na een luchtalarm.

DOOR SAM VANACKER

Filip (53) is ambulancier voor het Rode Kruis van Tielt en zat in de voorbije 25 jaar vaak samen met collega Marc Wittevrongel (63) in de ziekenwagen. Marc is nu met pensioen, maar sinds het begin van de oorlog in Oekraïne bundelen ze opnieuw de krachten. In het Tieltsse hoofdkwartier van het Rode Kruis in de Deken Darraslaan zamelen ze nu al bijna twee jaar medisch en chirurgisch materiaal, medicatie, winterkledij en dergelijke in. Dat voeren ze dan zelf naar Lublin, een Poolse stad tegen de Oekraïense grens. Dank zij hen rijdt er nu zelfs een oude Tieltsse ziekenwagen in Oekraïne. "Dit keer hebben we een grote bestelwagen en een minibus gevuld", legt Filip uit. "De steun was groot. In het bijzonder willen we Dr. Sterckx uit Bergerhout bedanken."

Hij gaat met pensioen en heeft ons zijn volledige gynaecologisch kabinet geschonken, compleet met een echotoestel, monitor en onderzoekstafel. Die praktijk zal door Medimost, de hulporganisatie waarmee we samenwerken, opgebouwd worden in een nieuwe polikliniek die door Oekraïense artsen en verpleegkundigen bemand zal worden in de Poolse grensstad Lublin. Zo kunnen vluchtelingen er in hun eigen taal geholpen worden."

LUCHTALARM EN APP
De rest van het materiaal wordt dan door Medimost vanuit Lublin verdeeld over Oekraïense ziekenhuizen. "Zelf steken we normaal gezien de grens niet over", gaat Filip verder. "Begin juni, bij onze vorige rit, hebben we dat wel gedaan. Dan hebben we op uitnodiging van Medimost de steden Rivne en Lviv bezocht. In Rivne hebben we - samen met onze tolk - met verplegers gepraat over het werk in oorlogsgebied, in Lviv snoeven we wat cultuur op. Een prachtige stad, die ik onder normale omstandigheden iedereen zou aanraden. Opvallend is wel dat alle standbeelden en monumenten er ingepakt zijn met stro en doeken, om ze te beschermen tegen beschadigingen. Op die doeken staan inspirerende leuzen. Zulkte dingen tonen hoe veelkrachtig het Oekraïense volk is." Al ondervonden Filip en Marc ook

aan den lijve hoe het leven is in een stad in oorlogstijd. "Terwijl we aan de ontbijtstafel zaten, ging het luchtalarm af. Onze gids nam ons mee naar de dichtstbijzijnde schuikelder. Overal in de stad hangen vrouwen's wegwerpers naar de schelters. Twee uur hebben we er gezeten, maar van paniek was geen sprake. Integendeel. Ze zijn het er zodanig gewoon dat veel mensen de schouders ophalen en voortdoen met hun werk. Handig is wel dat er een soort luchtalarm-app bestaat, waarop je de route van de vliegtuigen kunt volgen op een kaartje. Afhankelijk van de positie van het tuig lichten verschillende regio's rood op, terwijl andere groen worden. Terug in België werd ik drie dagen later trouwens nog wakker door een luchtalarm in Lviv. Die app was in de achtergrond actief gebleven."

OORLOGSMOEIJD?
Of het duo in maart 2022 verwacht had dat ze zes keer de rit van 1.600 kilometer zouden kunnen maken? "Nee. Zeker niet. Maar de steun en de fondsen die we krijgen, blijft groot. Velen komen via onze Facebookpagina 'Medische hulpgoederen voor Oekraïne' bij ons terecht. Nu al staat vast dat er een zevende rit komt. Anderzijds is het erg jammer dat de oorlog blijft duren. We zien toch wat oorlogsmoeheid optreden. Dat is ook te begrijpen, zeker sinds de oorlog in Gaza. Voor sommige mensen is het niet evident om zich telkens opnieuw te blijven opladen, maar qua motivatie zit het bij Marc en mij zeker nog goed. We gaan aan de kar blijven trekken", besluit Filip.

Filip Ledoux en Marc Wittevrongel ondersteunen de Oekraïners met medische hulpgoederen. (foto WMe)

LEZERS HELPEN LEZERS

Filip en Marc trekken voor zesde keer naar Oekraïne

Tieltenaars Filip Ledoux en Marc Wittevrongel, die sinds het begin van de oorlog al vijf keer met medische hulpgoederen naar de Oekraïens-Poolse grens trokken, vertrekken in januari voor een zesde rit. Het duo is niet om een kleintje vervaard. Zo brachten ze tijdens hun vorige bezoek twee uur in een schuikelder door na een luchtalarm. Filip (53) is ambulancier voor het Rode Kruis van Tielt en zat in de voorbije 25 jaar vaak samen met collega Marc Wittevrongel (63) in de ziekenwagen. Marc is ondertussen met pensioen, maar sinds het begin van de oorlog in Oekraïne bundelen ze opnieuw de krachten. In het Tieltsse hoofdkwartier van het Rode Kruis in de Deken Darraslaan zamelen ze nu al bijna twee

Het enthousiaste duo. (foto WMe)

jaar medisch en chirurgisch materiaal, medicatie, winterkledij en dergelijke in. Dat voeren ze dan eigenhandig naar Lublin, een Poolse stad tegen de Oekraïense grens. "Dit keer hebben we een grote bestelwagen en een minibus gevuld", legt Filip uit. "De steun was groot. In het bijzonder willen we Dr. Sterckx uit Bergerhout bedanken. Hij gaat met pensioen en heeft ons zijn gynaecologisch kabinet geschonken." (SV)

Filip Ledoux en Marc Wittevrongel

HET BELGISCHE RODE KRUIS – een stukje geschiedenis

HET MOTOR-CORPS

Rode Kruis Afdeling Tielt bestaat binnenkort (nvdr: november 2027) 100 jaar en heeft een hele geschiedenis achter zich (zie de diverse bijdragen in **ONZE TAAK**). Het Belgische Rode Kruis of 'Rood Kruis van België' bestaat sinds 1864 en is dus 160 jaar 'oud'. Dat achter die 160 jaar ook een rijke geschiedenis schuilgaat is evident. Daarin grasduinen zullen sommigen wel kunnen smaken, anderen zullen het 'verloren tijd' vinden en denken: "Wat hebben wij daaraan?" En zo heeft ieder zijn mening... Wij behoren tot de eerste categorie.

Zo ontdekten we dat er binnen het Rode Kruis heel wat taken of onderdelen wat onder de radar bleven en bij velen helemaal niet bekend zijn.

Zo trof ik tussen mijn documentatie over het Rode Kruis een boek aan (in het Frans) over '*Les trains sanitaires*' (op documenten van het 'Rood Kruis van België' vertaald als 'zieken-trein') van de hand van Lucien Guillaume (zie verder afzonderlijk kadertje).

Het tweede deel van dit werk gaat over het 'Motor-Corps', en dit trok mijn aandacht, omdat er hierover weinig te vinden is. Merkwaardig: dit 'corps' bestond uitsluitend uit vrouwelijke leden: het '*Corps motorisé féminin de la Croix Rouge de Belgique*'.

In het voorwoord schrijft senator Tilmans het volgende: "Zij kunnen rijden. Zij hebben het geluk in een bevoorrechte omgeving te leven. Zij bezitten een auto. Zij hebben geantwoord op de oproep van Koningin Elisabeth uit 1940."

LUCIEN GUILLAUME

Was verbonden aan de ULB (de Franstalige universiteit van Brussel). Hij heeft veel opzoekingswerk gedaan i.v.m. Rode Kruis. Hij was Franstalig maar sprak goed Nederlands.

Was een verwoed verzamelaar van alles wat Rode Kruis aanbelangt. Bezat een enorme verzameling met wat gebruikt werd in militaire en andere hospitalen tijdens de oorlogen.

Heeft menige grote tentoonstelling opgezet met dit materiaal. Zoals b.v. bij het 100-jarig bestaan van Afdeling Brugge (waar de bovenverdieping van de hallentoren volledig bezet was), bij 100 jaar Rode Kruis Tienen, ... En in De Panne, bij de tentoonstelling over het hospitaal *l'Océan*. Ook in het Waalse landsgedeelte (Enghien, 2005) was er een *expositie*.

Hij was ook lid van de 'stuurgroep' van verzamelaars en aldus heb ik hem meermaals ontmoet. Tijdens een van die contacten was hij anders: enigszins vermoeid, misnoegd en een beetje bitter. Niet de normale Lucien. En het kwam eruit: hij was teleurgesteld, ontgoocheld over de ingesteldheid van de studenten die een laksheid, luiheid en onverschilligheid aan de dag legden. Ook dit was Lucien.

Na zijn pensionering trok hij zich terug in Gedinne (provincie Namen). Hij overleed in september 2023. Hij werd 76 jaar.

Lia en William, tijdens een van de ontmoetingen met Lucien Guillaume (links). Archief LV/WO.

HISTORIEK

In april 1939, met de dreiging van de tweede wereldoorlog, doet Koningin Elisabeth, Erevoorzitster van het Belgische Rode Kruis, een oproep om de mannelijke leden van het Rode Kruis (die gemobiliseerd waren door het leger) te vervangen door vrouwen (2/3 van het personeel van het Rode Kruis waren nl. jonge mannen die konden opgeroepen worden door het Ministerie van Defensie).

H.M. Elisabeth schrijft in een brief het volgende: “Ik ben overtuigd dat de Belgische vrouwen de noodzakelijkheid zullen inzien hunne medewerking te verleen aan den vrouwelijken hulpdienst van het Rode Kruis, en dat ze zeer talrijk dezen oproep zullen beantwoorden. get. Elisabeth”

In tijden van oorlog worden de bestaande diensten uitgebreid (meer personeel nodig), maar er komen ook nieuwe diensten bij die veel personeel vragen: o.a. hulphospitalen, hulp aan burgerlijke en politieke gevangenen, dodendienst, hulp aan vluchtelingen, enz. ...

Belangrijk in deze optiek: het Belgische Rode Kruis zal ook een dienst nodig hebben die opdrachten van korte of langere duur kan uitvoeren, zoals transport van gewonden en materiaal (het mannelijk personeel is gemobiliseerd). Daartoe ook die oproep.

De dames van adel of burgerij, die kunnen autorijden en de mogelijkheid hebben om een gemiddeld transport te doen worden in het Motor-Corps gegroepeerd.

Om deel uit te maken van het Motor-Corps waren er wel enkele voorwaarden (niet enkel autorijden of in het bezit zijn van een auto): de dames dienden tussen de 22 en 55 jaar te zijn, moesten een cursus automechaniek volgen (gegeven door een professor van het Instituut Kunst en Ambachten uit Brussel), examen doen en een opleiding ambulancier volgen indien niet in het bezit van het diploma.

Op 4 januari 1940 worden de eerste 32 dames tot het Motor-Corps toegelaten en zijn dus klaar om hun missie in tijden van oorlog te vervullen. Op 15 februari 1940, in aanwezigheid van Koningin Elisabeth, ontvangen ze tijdens een plechtigheid hun kenteken van het Motor-Corps.

Archiefbeeld dat ons bezorgd werd door Jan Van Asch

Eind maart 1940 bestaat het corps uit meer dan 250 vrouwelijke vrijwilligers die, tijdens de nog luttele maanden van vrede, verder getraind worden en materiaal vervoeren naar de oostelijke provincies en afdelingen.

OORLOGSVERKLARING 10 MEI 1940

Rode Kruis in oorlogsmodus

Het hoofdbestuur komt in allerijl samen. Het mobilisatieplan treedt in werking en de hulphospitalen worden geopend.

Een dag later volgt een deel van het bestuur het Belgisch leger (geen contact meer met de afdelingen en hulphospitalen), terwijl het ander deel van het bestuur in Brussel blijft, om de diensten maximaal te kunnen ontplooiën, zoals voorzien in de verschillende koninklijke en ministeriële besluiten.

De mobilisatie van het Motor-Corps

Op 10 mei 1940 wordt, naast alle andere diensten van het Rode Kruis, ook het Motor-Corps gemobiliseerd. De dames vertrekken naar de oorlog met hun ideaal 'DIENEN'.

Tijdens de eerste uren na de oorlogsverklaring doorkruisen de privévoertuigen, voorzien van een Rode Kruis-vlag, het land om materiaal voor bloedtransfusie ter plaatse te brengen.

En dan begint het 'grote' werk: het vervoer van gewonden (zowel militairen als burgers) met ambulances ter beschikking gesteld door het Rode Kruis. Deze gewonden worden opgehaald in steden en gemeenten die gebombardeerd werden en geëvacueerd naar militaire hospitalen of sanitaire instellingen van het Rode Kruis.

De ontruiming (na bombardement) van een sanatorium in de gevechtszone gebeurt op een goeie 2 uur met 5 à 6 voertuigen. Aldus worden 120 personen geëvacueerd, dit in de nacht van 13 op 14 mei (de ambulances waren uitgerust om meerder personen tegelijk te vervoeren – waren niet te vergelijken met onze huidige ziekenwagens).

Gedurende deze periode brengen de privévoertuigen van deze dames hen weg uit de gevarenzone/gevechtszone. Tijdens de Achiendaagse Veldtocht biedt het Motor-Corps zijn hulp aan om gewonden en zieken te vervoeren, evenals het ontruimen van militaire en sanitaire instellingen van het Rode Kruis, samen met de diensten van het leger, de I.P.S.A. en een afdeling van het Amerikaans hospitaal van Neuilly bij Parijs.

Op 15 mei neemt het Motor-Corps ook deel aan de evacuatie van de gewonden uit Brusselse hospitalen.

Dag en nacht, zonder ophouden, angst en vermoeidheid vergetend, trotseert het Motor-Corps de gevaren en de bombardementen om hun missie te vervullen.

Op het einde van deze 18 dagen wordt het Motor-Corps richting Belgische kust gestuurd, waar het zich ter beschikking stelt van de medische dienst van het leger, om gewonden te transporteren naar Frankrijk.

Buiten de vijandelijke zones in Frankrijk helpen de dames de mensen uit de 'trains-sanitaires' en bieden hulp aan de vluchtelingen op de Franse wegen.

Op 18 mei vervoegt het Motor-Corps dat in Frankrijk is zich bij het uitvoerend comité van het Belgische Rode Kruis in Cahors (Frankrijk) waar het de hulp coördineert aan de Belgische vluchtelingen. Gedurende vier maanden door-kruisen de dames van het Motor-Corps het niet-bezette deel van Frankrijk om de dokters, verpleegkundigen, ambulanciers en administrateurs ter plaatse te brengen. De ambulances van het Motor-Corps vervoerden onafgebroken – dag en nacht – zieken, patiënten die een dringende ingreep dienden te ondergaan, vrouwen die moesten bevallen, ... naar de hospitalen of materniteiten.

Enkele dagen na de capitulatie van het Belgisch leger kwam er een stroom van vluchtelingen op gang.

Nadat deze vluchtelingen een eerste opvang vonden in de barakkenkampen werden ze naar hun huisvesting gebracht. Het Rode Kruis kwam hierin tussen en het Motor-Corps werd ingeschakeld om kledij, dekens en levensmiddelen naar de diverse kampen te brengen. Ook dringende verbandmiddelen, ander materiaal en medicatie werden aangebracht om de tekorten aan te vullen.

De voertuigen van het Motor-Corps

De auto's en ambulances van het Motor-Corps werden geladen zoals camions om aldus het maximum aan hulp te vervoeren om de ontheemde Belgen te helpen. Aldus werd Cahors de 'slaapplaats' en uitvalsbasis van het Motor-Corps in Frankrijk, waar ze voor allerlei zaken werden ingeschakeld.

Met de diverse opdrachten waren ze veelal lang onderweg zodat hun voertuig 'hun logement' werd.

Op het einde van de missie schrijft de commissaris-generaal, verantwoordelijk voor de repatriëring, in zijn rapport het volgende over het Motor-Corps (vrij vertaald):

“Het is mijn plicht mijn grote bewondering uit te drukken voor het vervullen van de opdrachten aan allen die deze taak met toewijding in soms moeilijke en ondankbare omstandigheden vervulden. De leden van het Motor-Corps waren met hun organisatorische kwaliteiten, hun uithoudingsvermogen en zelfopoffering een levend bewijs van de levensgeest die de groep inspireerde.”

Gedurende dezelfde periode vervulde het deel van het Motor-Corps, dat in het totaal ontworpen België was gebleven, onder moeilijke omstandigheden zijn opdrachten, vooral tijdens de maand mei 1941.

Volgeladen voertuigen met levensmiddelen doorploegden de landelijke wegen, vooral in de regio's waar de oorlog woedde, om voedsel en hulp naar de afgesneden bevolking te brengen. Zo goed als mogelijk bevoorraadden zij de militaire colonnes die op gevangenschap trokken naar Duitsland, voor sommigen voor de duur van 5 jaar. Zij ontfermden zich over de vluchtelingen, langs alle wegen en brachten ze naar de opvangcentra. Zij vervoerden dokters en ander personeel naar gezondheidscentra waar dit nodig was. Evenals materieel voor het openen van nieuwe hulphospitalen.

Later, wanneer het kalmer werd, hervatte het Motor-Corps ook min of meer het normale leven, echter in dienst blijvend van het Rode Kruis.

Van 1941 tot 1944 waren de opdrachten minder gevaarlijk maar niet minder eervol. Ze namen deel aan de hulp aan krijgsgevangenen en vervoerden pakketten van de lokale afdelingen naar de centrale verzamelpunten. Ook hulp bij de opvang en transport van gewonden en anderen die toekwamen of aangevoerd werden door de 'ziekentrein'.

Het Motor-Corps bood ook hulp aan de slachtoffers van de ramp in Tessenderlo, waar op 29 april 1942 de chemiefabriek ontplofte.

Maar het wagenpark raakte verouderd en was niet meer aangepast aan de noden van de diverse opdrachten. Het Belgische Rode Kruis zette noodzakelijke stappen om het materiaal te verbeteren, wat niet zo eenvoudig was gezien de beperkende verordeningen van de bezetter.

Het einde van de oorlog nadert. De ontschepping in Normandië geeft de Belgische bevolking hoop. Na een korte kalmte vertrekken de dames van het Motor-Corps met opgeheven hoofd terug naar het oorlogsterrein en sommigen beslissen nu door te gaan tot in Berlijn.

Op 3 september 1944 is België bevrijd.

Een gift van het Amerikaanse Rode Kruis vult het wagenpark aan met ziekenwagens en Truck GMC. Maar helaas voor de dames die deze trucks moeten besturen: er is geen verwarming en deze voertuigen hebben ook geen deuren en stuurbevestiging. Met dit rollend materieel vervullen ze de gevraagde opdrachten en dit gedurende de 9 laatste maanden van de oorlog.

Midden januari 1945 schenkt het Britse Rode Kruis, door tussenkomst van het in Londen verblijvende Comité van het Belgische Rode Kruis, 15 ziekenwagens en 5 lichte vrachtwagens of bestelwagens. Deze voertuigen werden gevuld met dekens, kledij en voedsel, geschonken door het Canadese Rode Kruis.

De voertuigen die het Duitse leger gestolen had tijdens hun terugtrekking, werden aldus door deze giften vervangen.

Het laat toe dat het Motor-Corps zijn missies terug kan uitvoeren en zelfs verdubbelen.

Tijdens het Ardennen Offensief zullen de dames van het Motor-Corps heel actief zijn. Ze vervoeren terug materiaal en medisch personeel naar de hulp-posten. Ze brengen o.a. kledij, dekens en voeding naar de getroffen bevolking, dit tussen de gevechten in, vooral tijdens de strenge winter van 1944-1945 (tot -26°C).

De ziekenwagens bestuurd door de onvermoeibare dames van het Motor-Corps verzekeren het vervoer van de gewonden en zieken ondanks de bombardementen, de sneeuw en ijzel op de modderige, doorploegde wegen.

's Nachts brengen ze hen naar de schuilplaatsen in de kapotgeschoten woningen en brengen de meest dringende hulp naar die verwoeste regio's in de Ardennen.

Verder zorgen ze ervoor dat het nodige materiaal ter plaatse komt voor de opvang van de Belgische oorlogsslachtoffers.

Eens de bezetter definitief verdreven is van ons grondgebied brengen ze hulp aan de noodlijdende, ontredderde, uitgeputte en verzwakte bevolking.

Een aantal dames wordt naar de bezette geallieerde zones gestuurd om aldaar de krijgsgevangenen en zieke en uitgeputte opgeëiste arbeiders terug te brengen.

Met de bevrijding van de concentratiekampen worden ze ook ingezet om te helpen bij de repatriëring van de overlevenden. Deze missie zal worden uitgevoerd tot einde 1946.

Na de overgave van het Duitse leger neemt het Motor-Corps ook deel aan de wederopbouw van het land. Vooral in de Ardennen, waar de verwoesting zeer groot is, brengen zij voedsel, kledij, meubels en medisch personeel ter plaatse, om de bevolking te helpen en te begeleiden en ondersteunen.

In september 1945 vertrekt een deel van dit Motor-Corps naar het totaal verwoeste Berlijn, om er hulp te verlenen (in de bezette geallieerde zone) aan de vluchtelingen die geterroriseerd werden door het Russische leger. Zij werkten er samen met delegaties van andere Rode Kruisverenigingen en dit onder de leiding van het C.I.C.R. (Comité International de la Croix Rouge) en de Liga van het Rode Kruis (beiden hebben hun zetel in Genève). Dit tot in 1947.

Noot: In dit overzicht heb ik getracht een overzicht te geven van de werking en de inzet van het Motor-Corps. Het is niet volledig en dit was ook niet mijn opzet.

DE KOREAANSE OORLOG

In de naoorlogse periode werd het Motor-Corps ook ingezet voor andere opdrachten.

In 1952, tijdens de Koreaanse Oorlog, waar ook Belgische vrijwilligers zich opgaven om ginder te strijden tegen het communistische Noord-Korea, werd het Motor-Corps hier aan het werk gezet om op de militaire basis in Melsbroek gesneuvelden op te halen en ze over te brengen naar hun laatste rustplaats, dicht bij hun geliefden.

OVERSTRMOMINGEN IN 1953 EN 1960

Na de oorlog keert de rust terug en begint de wederopbouw van België. Tijdens de winter van 1953 zorgt een dijkbreuk voor een ramp in Nederland en West-Vlaanderen.

De vrijwilligers van het Rode Kruis en de leden van het Motor-Corps helpen bij de evacuatie van de slachtoffers van de overstroming naar de opvangcentra. Ze vervoeren de hulpgoederen van de lokale afdelingen en provincies en desinfecteren het drinkwater in vele dorpen.

In 1960 voert het Motor-Corps zijn laatste opdracht uit in de getroffen zones bij de overstroming van de valleien van Rupel en Dijle.

HET EINDE

Met de herstructurering van de diensten van het Belgische Rode Kruis komt er een einde aan het bestaan van het Motor-Corps.

De voertuigen worden verdeeld over de drie mobiele kolonnes van de Hulpdienst.

De dames van het Motor-Corps nemen een welverdiende rust, of schrijven zich in bij een andere dienst van het Rode Kruis.

NAWOORD

Met dit overzicht van het indrukwekkend, onwaarschijnlijke en niet te onderschatten parcours van missies welke de leden van het Motor-Corps hebben verwezenlijkt, kunnen we niet anders dan heel veel respect en dank hebben voor deze verwezenlijkingen en opoffering in dienst van het Rode Kruis en de bevolking.

We sluiten dit artikel over het Motor-Corps af met de vertaling van het eindwoord van het boek:

Zij hebben gekozen voor een ruwe en gevaarlijke functie die zij hebben vervuld met waardigheid en moed gedurende een tragische periode die het Belgische volk onderging.
Mevrouwen, bedankt voor de met menselijkheid en zelfopoffering volbrachte opdrachten.

William Oosterlinck
(januari 2024)

Origineel kostuum van een MC-dame
Foto Jan Van Asch

prijskamp 2024 – antwoorden opgave 1

1. Filippine

DEGENSLIKKER
KLEVER
ARTIEST
APOSTEL
IJSBREKER
EMBALLAGE
HARVARD
STEENDRUK
BAVAROIS
KIBBOETS
PROCEDURE
KAPELAAN
AUGIAS
MATRONE

Beroep: LETSELADVOCAAT

2. Opmerkelijke feiten/gebeurtenissen

- a) Louis Luypaerts – wereldrecord grafliggen – 101 dagen 37 minuten
- b) Art Fry – 1980
- c) Berlijn – 1989
- d) Antarctica – $-89,2^{\circ}\text{C}$

3. Rekenopgave

Opm.: het gaat om de EVEN getallen. Dus 9 mocht je niet gebruiken.

Mogelijk antwoord: $12 \times 8 \times 4 = 384$

$$6 : 2 = 3$$

$$384 + 3 = 387$$

4. 4-letterwoord

EDEL PEDELLEN
 MEEDELEN
 VEDELS
 FIEDELEN

5. Spreuken

- a) Het laatste hemd heeft geen zakken.
- b) Vis begint aan de kop te stinken.
- c) Met dikke tong spreken

Betekenis:

- a) In het graf kan je niets waarnemen – een doodshemd heeft geen zakken.
- b) Als de top (van een bedrijf) niet capabel is (corrupt) heeft dat gevolgen.
- c) Moeilijk spreken, b.v. bij dronkenschap.

6. Stad/gemeente

BEGIJNENDIJK

Schiftingsvraag: 1) som: 188
 2) Joker: 50

Te winnen punten: 34

Voor we de volgende opgave geven, eerst wat uitleg bij opgave 1.

Vraag 2:

- a) Alhoewel we hier LOUIS PUYPARTS bedoelen (let op het woord BREEKT in de vraag) rekenen we VERTEZ ALOIS (marathon zingen) ook goed, omdat we niet konden achterhalen of hij al dan niet een vorig wereldrecord heeft gebroken.
- b) Omdat de vraag niet heel duidelijk en niet 100 % correct gesteld werd (fout van de opsteller, sorry!☹) hebben we deze vraag geannuleerd, zodat iedereen gelijke kansen behoudt.

Vraag 3: Hier werden heel veel fouten gemaakt. We zeggen: “door alle onderstaande EVEN getallen...” – 9 is nog altijd ONEVEN en mocht niet gebruikt worden!

Vraag 4: PEDELLEN: PEDEL is een administratief ambtenaar aan een universiteit of hogeschool, die de plechtigheden regelt.

Vraag 6: Gemeente: BEGIJNENDIJK

- Rooms-katholieke gemeenschap van vrouwen: BEGIJNEN
- Beschermende wal: DIJK

Rekening houdende met bovenvermelde uitleg en eventueel nog andere foutieve antwoorden, waren er maar 8 deelnemers die alles correct hadden beantwoord (verschil lottogetallen)

In volgorde:

1. Marc Wittevrongel (25)
2. Gabriël Wittevrongel (44)
3. Liliane De Roo (47)
4. Marie-Rose Allaert (48)
5. Lieve De Burghgraeve (52)
6. Aurèle Dhaese (57)
7. Marie-Anne Verstraete (59)
8. Hendrik Raes (61)

En nu op naar nummer 2 van 2024. Veel succes en ... lees altijd goed de vragen en eventuele uitleg.

prijskamp 2024 – opgave 2

1. Tijdens onze schooltijd maakten we kennis met de Vlaamse literatuur en haar schrijvers, die hun streek en bewoners in hun werk typerend naar buiten lieten komen.

Dat leek ons een mooi uitgangspunt om er een vraagje over te stellen.

We haalden de naam en voornaam door elkaar, maar de eerste letter van de voornaam en de laatste letter van de naam staan wel op de juiste plaats.

Daarnaast noteren we een aantal bekende werken van deze auteurs.

Zoek de voornaam en de naam en plaats in het voorziene vakje naast de auteur ook de letters van hun werken.

1. SLERS VIJNUTETS
2. ESTER NALCES
3. MIRABAS BUSTE
4. FIMMAX LIMENTERS
5. CRUELY SIBYSE

Werken:

- A) Daar is een mens verdronken
- B) 't Pastorken van Schaerdycke
- C) Het kindeken Jezus in Vlaanderen
- D) Het leven en de dood in den ast
- E) De biezenstekker
- F) 't Kwartet der Jacobijnen
- G) Pastoor Campens zaliger
- H) Ik zag Cecilia komen
- I) De Pastoor uit den Bloeienden Wyngaerd
- J) De Witte
- K) De Oogst
- L) Boerenpsalm
- M) De nachtelijke aanranding
- N) De filosoof van 't sashuis
- O) De teleurgang van den Waterhoek
- P) De moeder en de drie soldaten
- Q) Het gezin Van Paemel
- R) De Vlaschaard
- S) Het leven van Rozeke van Dalen

2. Synoniemen

Van welke twee synoniemen werden de letters dooreengegoid?

GARIE RADIG – KUTVIER LEIDEN

3. Stad/gemeente

Welke West-Vlaamse stad/(deel)gemeente zoeken we aan de hand van volgende tips:

1. Ik ben één van de vier op een wijzer.
2. Mijn einde vind je meestal in een bidruimte.
3. Tussenin ben ik niet zo braaf, als je te veel van dit lekkere alcoholische gebruikt.

4. Spreuken

Nu ook weer werden de klinkers wegelaten.

a) WTDBRNTKNT, DTTHJNT

b) RVRDRNKNRMNHTGLSDNNDZ

5. Vul in

.	klinker
s .	muzieknoot
. . s	urine
. . . s	licht bier
s	staaf
s	pijploos onderbroekje
s	geluid voorbrengen
s	lekken druipen
s	stiekem wegblijven van de les
. . . . s	vrolijke vertoningen

6. Beroepen

A

TREES MELI
SUS

B

JAN MIER
EISEME

C

ROGER NOA
LAMF

Schiftingsvraag

1. Noteer het reservegetal van de lottotrekking van 15.06.2024
2. Som van de cijfers van de lottotrekking (zonder het reservegetal) van de trekking van zaterdag 15.06.2024

Uiterste inzenddatum: woensdag 12.06.2024

Terugbezorgen aan: William Oosterlinck
Europalaan 18
8700 Tielt

Wil je ook jouw artikel in de volgende **ONZE TAAK**?

Stuur dan jouw tekst en foto's naar:
marierose.allaert@skynet.be
die alles in **ONZE TAAK**-vorm zet.

Familienieuws is ook altijd welkom!

Ook **adreswijziging** zo snel mogelijk doorgeven
op bovenstaand e-mailadres zodat
ONZE TAAK
voor iedereen op de juiste plaats terechtkomt!

We verwachten jouw bijdrage op de redactie tegen

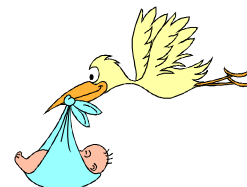
UITERLIJK 15 JULI 2024!

⇒⇒ LEES **ONZE TAAK** IN **KLEUR** OP www.rodekruis.be/tielt ⇐⇐

FAMILIEBERICHTEN

Op 15.02.2024 werd Remi geboren, nog een kleinzoon voor Filip Allaert (Hulpdienst).

Rode Kruis Tielt wenst Filip en familie van harte proficiat!

Ga jij trouwen? Ben je pas bevallen? Werd jij onlangs oma of opa? Heb je de voorbije maanden jullie kristallen, zilveren, gouden of albasten bruiloft gevierd?

Wil je jouw familienieuws ook delen met jouw collega's Rode Kruis-vrijwilliger die niet actief zijn op **Facebook**?

Stuur de gegevens dan snel door naar de redactie van **ONZE TAAK** via:
marierose.allaert@skynet.be

